

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Β'
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΣΙΛΒΕΣΤΡΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, πνευματικῶς ὧ φιλέορτοι, ἀγαλλόμενοι σήμερον, τὸν ὅσιον Σίλβεστρον, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, μέγιστον φωστῆρα, τὸν καταυγάζοντα λαμπρῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα, βοῶντες· Χαῖρε Ἅγιε, ποιμὴν τῆς Ῥώμης χρηστότατε, Ἀποστόλων συμμετοχε, καὶ Δικαίων ὁμόσκηνε.

Κόσμου τὰς τερπνότητας, ἀπαρνησάμενος ὅσιε, Ἰσαγγέλως ἐδίωσας, καὶ ὤφθης τῆς πίστεως, θεῖος μαργαρίτης, Σίλβεστροε παμμάκαρ· ἡ γὰρ ἀγάπη ὀλικῶς, Χριστοῦ κατέτρωσε τὴν καρδίαν σου. Διὸ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, μακαριότητος ἔτυχες, τὸν φιλάνθρωπον Κύριον, μεγαλύνας τῷ βίῳ σου.

Δύναμιν τὴν ἄμαχον, θαυμάτων ὅσιε Σίλβεστροε, προμηθεῖα τῇ κρείττονι, πλουτήσας κατήσχυνας, τὴν ὄφρυν τῆς πλάνης, καὶ στήλας εἰδώλων, τὰς παμβεδήλους καθελών, ναοὺς ἀνήγειρας τῷ Κυρίῳ σου· ὧ πρόσθευε δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν εὐφημούντων σε, ἵνα λάβωμεν Ἅγιε, τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Αγγελος ἐπίγειος, βροτός τε ὄντως οὐράνιος, Ἱεράρχης θεόσοφος, ποιμὴν φιλοπρόδατος,

ἄκακος καὶ πρᾶος, Σίλβεστροε ἐδείχθης, τῇ ὑπὲρ φύσιν σου ζωῇ, δι' ἧς οἰκεῖος Θεῷ γεγένησαι· ὄν Πάτερ καθικέτευε, ἐν παρῶρησίᾳ δεόμεθα, τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Δόξα Πατρὶ. ᾠχος γ'.

Τὸ καθαρὸν τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, Σίλβεστρον τὸν ἐν Ἱεράρχαις μακάριον, δεῦτε πιστοὶ μακαρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὁ θαυμάσιος, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, καθαρῶς τῷ Κυρίῳ ἐλειτούργησε, καὶ ἐν σοφίᾳ ἀληθεῖ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, τῆς ἀληθείας τὸ κράτος ἐτρένωσε· νῦν δὲ ἐν οὐρανοῖς, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ παριστάμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εἰρήνην αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Κρήτης.

Φαιδρὰ μὲν ἢ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρός, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ εὐσεβεῖς, ὑμνήσωμεν συμφώνως, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην· ὧ Σίλβεστροε βοῶντες, ἡμᾶς εὐχαῖς σου στήριξε.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Οἶκον τῶν ἀρετῶν, σαυτὸν ἀποτελέσας, ἐποίμανας ἀξίως, Χριστοῦ τὴν ἐκλογάδα, θεόφρον πάτερ Σίλβεστρε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν...

Πλάνης εἰδωλικῆς, τὸ φρύαγμα καθεῖλες, κηρύξας ἐν σοφίᾳ, τῆς χάριτος τὸν λόγον, ποιμὴν τῆς Ῥώμης Σίλβεστρε.

Δόξα Πατρί. **Τριαδικόν.**

Αναρχε παντουργέ, τρισήλιε Θεότης, Σίλβεστρου ταῖς πρεσβείαις, τοὺς πίστει προσκυνώντας, τὸ κράτος σου ἔλεησον.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

Χόρευε ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ ὁ καθαίρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου, ἔρχεται βαπτισθῆναι, ἐν ρεῖθροις σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ **Τρισάγιον**, τὸ **Ἀπολυτίκιον** ἐκ τοῦ **Μεγάλου Ἑσπερινοῦ** καὶ **Ἀπόλυσις**.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. **Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.**

Ῥχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα, εὐσεβῶς προηγήσωμεν, τοῦ Πσεπτοῦ Βαπτίσματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ο Χριστὸς ἀναδείκνυται, ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται· ὁ Δαυὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται, Ἰορδάνη ποταμέ, εὐφροσύνης πληρώθητι, γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάρδουν ὡς γέφυρα, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύνα-

με, πῶς σε ποτάμια ρεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν, οὐρανούς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.
Ῥχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, ἱερωσύνης φωτί, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοδόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπεδίωξας, σκότος αἱρέσεων· τὴν φωσφόρον σήμερον ὄθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ θεοφόρε Σίλβεστρε, στύλος ὠράθης πυρός, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, Αἰγύπτου πλάνης πιστοῦς ἐξαιρούσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδαχαῖς ἐκάστοτε· τὴν εὐκλεῆ, ὄθεν καὶ σεβάσιμον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ θεηγόρε Σίλβεστρε, ρεῖθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος, Ἑλλήνων πλήθη Θεῷ προσήγαγες, Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπεινώσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον τούτων σαφῶς· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα Πατρί. **Ῥχος πλ. β'.**

Σήμερον ὡς οὐρανόφωτος ἀστήρ, ἡ τοῦ Ἱεράρχου ἀνέτειλεν ἡμέρα, τῶν εὐσεβῶν τὰ συστήματα φωταγωγοῦσα, τῶν εὐλαβῶς βοώντων αὐτῷ· Χαίροις ὁ δι' ἀρετῶν ἐργασίας, καθυποτάξας τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, καὶ Ἱεράρχης ὄσιος, τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος· χαίροις ὁ ἀποστολικοῖς προτερήμασιν, ἐν τῇ τοῦ Κορυφαίου καθέδρᾳ διαπρέψας, ὡς ποιμὴν φιλοπρόβατος, καὶ λειτουργὸς ἐνθεώτατος· χαίροις τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος, καὶ καθαιρέτης τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων ὑπέρλαμπρος. Παρῶρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Θεόν, τὸν ὑπὲρ λόγον σε δοξάσαντα Σίλβεστρε, αὐτὸν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.** Ὁ αὐτός.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ χρεῖα ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι

τῷ πυρί· σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θεία ἐπιφανείᾳ σου.

Εἷσδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἃ ζῆτει ἐν τῇ σελίδι 111 τοῦ παρόντος, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ, Ἰδιόμελα.

ᾠχος α'.

Τὸν εὐκλεῆ Ἱεράρχην, τὸν κοσμήσαντα τὴν καθέδραν, Πέτρου τοῦ Κορυφαίου Μαθητοῦ, Σίλβεστρον τὸν πανεύφημον, χρεωστικῶς εὐφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ καὶ μετὰ πότμον, παρὰ Κυρίου μεγάλως δοξασθεὶς, ἐν κόσμῳ ἐνεργεῖ τὰ θαυμάσια, διδάσκων ὀρθοδόξως ἡμᾶς προσκυνεῖν, τὴν τρισυπόστατον φύσιν τῆς Θεότητος, καὶ κραυγάζειν ἐν κατανύξει τῷ Χριστῷ, τῷ ἐνανθρωπήσαντι Λόγῳ τοῦ Πατρὸς· Ὁ θαυμαστός ἐν τοῖς Ἀγίοις σου, Κύριε δόξα σοι.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Σίλβεστρον τὸν ἐν Ἱεράρχαις μακάριον, τὸν ἀκολουθήσαντα Ἀποστόλων τοῖς ἴχνεσι, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν κράζοντες· Χαίροις τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, ὑποφήτης θεόληπτος, καὶ τοῦ λόγου τῆς πίστεως, διδάσκαλος οὐράνιος· χαίροις τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἱερουργὸς ἐνθεώτατος, καὶ ἐν σοφίᾳ θεοδωρήτῳ, ψυχῶν κυβερνήτης ἀκριδέστατος· χαίροις Ὁρθοδοξίας φωστήρ, ὁ μυστικαῖς σου ἀκτῖσι, τῆς πλάνης διασκεδάσας τὴν σκαιότητα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ θεοδόξαστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος β'.

Ὡς διδάσκαλος πάνσοφος, τῆς εὐσεβείας μακάριε Σίλβεστρο, ἐν θαύμασι ξηνηκούστοις, καὶ λόγοις θεοδιδάκτοις, τῆς εἰδωλομανίας τὴν ἀπάτην κατήσχυνας, καὶ ἐξεπαίδευσας πάντας προσκυνεῖν, τὴν τρισήλιον φύσιν τῆς Θεότητος, τὸν ἕνα ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν λόγῳ μόνῳ ποιήσαντα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ σύμπαντα· ᾧ σὺν τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκλεκτοῖς, μετ' εὐφροσύνης νῦν παριστάμενος, ἱερῶς μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν εὐλαβῶς τιμώντων σε.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Ὡς πατέρ, Ἱεράρχα θεόσοφε Σίλβεστρο, Εὐαγγελίου τῇ γνώσει καλλυνόμενος, τοῖς θεοσόφοις σου διδάγμασι, τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν ἀπεμώρανας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς δοκησιόφους ἐδίδαξας, ἐν ἀληθείᾳ Χριστὸν προσκυνεῖν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθέντα, καὶ ἀποπλύναντα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν ῥύπον, τῆς προγονικῆς παραβάσεως. Αὐτὸν οὖν Πάτερ ἰκέτευε ἐκτενῶς, ὡς παρῆρσιαν πολλὴν πλουτήσας, δωρησασθαι ὡς φιλάνθρωπος ἡμῖν, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος δ'.

Ποταμοὺς εὐσεβείας ἀναβλύσας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀφθόνως κατήρδευσας, Ἱεράρχα μακάριε Σίλβεστρο· καὶ κατέκλυσας τῆς τῶν εἰδώλων λατρείας, τὴν ψυχολέτειρα εἰς τέλος πλάνην, λυμαιομένην ἀθλίως τὰς ψυχὰς, δι' ἃς εὐσπλάγχχνος ὁ Κύριος ἡμῶν, ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ κοσμοσωτήριον ἐδέξατο Βάπτισμα. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε Πάτερ ἀεὶ, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρησασθαι, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ὁμόνοιαν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Ὡς πατέρ, τῶν Ῥωμαίων ποιμὴν Σίλβεστρο, τῆς ὑπερκοσμίου γνώσεως, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ λαμπρυνόμενος, τὸν τῷ Βαπτιστῇ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίναντα, καὶ συνθλάσαντα τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Θεὸν ἀληθινὸν τρανῶς διεκήρυξας, ἐπ' ἐσχάτων φιλανθρώπως συγκαταβάνα, ἵνα λυτρώσῃται τὸ γένος τοῦ Ἀδάμ, τῆς πικροτάτης παραβάσεως. Αὐτὸν οὖν μακάριε, ἰκέτευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Δόξα Πατρὶ. ᾠχος ε'.

Δεῦτε εὐσεβῶς σήμερον ἀδελφοί, τοῖς προεορταίοις τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἐπιφανείας, τὴν μνήμην λαμπρῶς συνεορτάσωμεν, Σιλδέστρου τοῦ μακαριωτάτου Ἱεράρχου, τοῦ δίκην ἀστέρος φαινοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκλάμπαντος. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων, τὴν καθέδραν ἐπλούτησεν, ἐν ἣ ἡ χριστομιμήτῳ ποιμασία διέπρεψε· σοφία δὲ οὐρανίῳ κοσμούμενος, τοῦ Εὐαγγελίου τῷ κηρύγματι, τοὺς ἐν ταῖς ἀνοδίαις πλανωμένους, τῆς

ἀθέου τῶν εἰδώλων ἀπάτης, πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ, ἀσφαλῶς ἐχειραγώγησεν. Ὅθεν αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· ὦ Πάτερ τρισμακάριστε, Ἀποστόλων συμμέτοχε καὶ Δικαίων ὁμόσκηνε, ὡς παρῶρησίαν ἔχων πολλήν, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ὡς συμπαθῆς, τοὺς πιστῶς ἐλπίζοντας τῇ πρεσβείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Κρήτης.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός, καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· Δεῦρο, ὑπηρέτησον ὡς Βαπτιστὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχύ, καὶ ἄψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ τῶν Ῥωμαίων Χιερῶτατος πρόεδρος, ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ὁ διαυγῆς ὀφθαλμός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡ εὐπρέπεια· μακάριε Σίλβεστρε, εὐσεβείας κραταίωμα, τῆς ἀσεβείας, ἡ τελεία κατάπτωσις, τῶν αἰρέσεων, ἡ ἀμφίστομος μάχαιρα· πάντας τοὺς καταφεύγοντας, πιστῶς τῇ πρεσβείᾳ σου, τήρει ἀπήμονας Πάτερ, τῶν ἐν τῷ βίῳ κακώσεων, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις ὁ ἀκριβῶς τοῦ Χριστοῦ, ἀκολουθήσας ὡς ἐχέφρων τοῖς ἴχνεσι, καὶ φθάσας ἔνθα αὐγάζει, φῶς τῆς ἀφράστου ζωῆς, Σίλβεστρε Πατέρων ἐγκαλλώπισμα· τῷ θείῳ γὰρ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τιτρωσκόμενος, σκιάν καὶ ὄναρ, τὰ ἐν κόσμῳ λελόγισαι, καὶ ὡς ἄσαρκος, ἐπὶ γῆς πεπολίτευσαι· ὑπνον δὲ τοῖς ἀγίοις σου, βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ποιμνὴν ποιμαίνων ἀξίως, τὴν λογικὴν τοῦ Κυρίου σου· ὃν Πάτερ δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν...

Ζήλω τῆς εὐσεβείας τρωθείς, Εὐαγγελίου τῷ ἀγίῳ κηρύγματι, ἐφείλκυσας πρὸς τὴν πίστιν,

τὴν ἀληθῆ τοῦ Χριστοῦ, Σίλβεστρε ἀνθρώπων πλῆθος μέγιστον· μαχαίρα δὲ Ὅσιε, τῶν ἐνθέων δογμάτων σου, τὰ ἀκανθώδη, τῶν βλασφημῶν αἰρέσεων, πάντα ἔτεμες, θεοφρόνως ζιζάνια· πάντας τε ἐξεπαίδευσας, δι' ἔργων καὶ λόγων σου, φρονεῖν τὰ ἄνω οἷς Πάτερ, εὐαρεστεῖται ὁ Κύριος· αἰετὸν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί. Ἦχος γ'.

Αποστόλων ἀκριβῶς τοῖς ἴχνεσιν ἐπόμενος, τῆς εἰδωλομανίας τὸ θράσος κατέβαλες, Ἱεράρχα Σίλβεστρε θεοδόξαστε· οὐ γὰρ μόνον τοῦ Κορυφαίου Μαθητοῦ, τὴν καθέδραν ἀξίως ἐπλούτησας, ἀλλὰ καὶ τὸν πύρινον ζῆλον αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐκληρονόμησας. Ὅθεν παρὰ Θεοῦ μεγάλως δοξασθεῖς, ἐν εὐσεβείᾳ διάγειν ἡμᾶς, τὸν βίον ἅπαντα ἐνίσχυσον, τῇ δυνάμει τῆς ἀγίας πρεσβείας σου, ὡς συμπαθῆς τοῖς καλοῦσί σε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Κρήτης.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ. Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον, Σωτῆρ, καὶ ἀπεστράφησαν· κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ; Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἥλιοῦ, δι' Ἐλισσαίου μηλωτῆν· πῶς μὴ δύη εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ρείθροις; Πῶς δὲ μὴ φλέξη με, ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσει τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς τὸν Ἰωάννην. Τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; Πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἀγιάσαι καμέ, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καθαρθεῖς τὴν ψυχὴν σου, ἀρετῶν ἐπιδόσει, Θεῖος Ποιμενάρχης ἐδείχθης, τῶν Ῥωμαίων ὡς Σίλβεστρε· καὶ λάμπας ὡς φωστήρ πλησιφαῆς, ἐν πράξει καὶ λόγοις ἱεροῖς, τῶν εἰδώλων τῆς λατρείας τῆς ἐναγοῦς, κατήσχυνας τὴν ἀπάτην. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμάσασαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

“Ετερον. ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Γνώσιν ἔνθεον, ἐνδεδυμένος, ζῆλον κρείττονα, εἰσδεδεγμένος, Κορυφαίου τὸν θρόνον ἐκόσμησας· καὶ διαπρέπας μεγάλως τοῖς θαύμασι, τὴν σκοτομῆνιν τῆς πλάνης κατήργησας. Πάτερ Σίλβεστρε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Προεόρτιον. ᾠχος δ΄.

Ετοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ, σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρῖν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσει.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Σιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Χριστὸν τὸν δι’ ἡμᾶς, σαρκωθέντα ποθήσας, ἐδείχθης θαυμαστός, τῶν κρειπτόνων ἐργάτης, ὡς ἔμπλεως φρονήσεως, καὶ συνέσεως Σίλβεστρε. Ὅθεν ἔλαμψας, ὡσπερ ἀστήρ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ κατηύγασας, τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, ἀκτίσι τῆς χάριτος.

Δόξα Πατρί. Ὅμοιον.

Τῆς Ῥώμης ὁ ποιμὴν, εὐσεβείας ἢ σάλπιγξ, ὁ μύστης ὁ σοφός, τῶν ἀγίων δογμάτων, ὁ Σίλβεστρος ὁ ἔνδοξος, συγκαλεῖ ἡμᾶς σήμερον, τὴν πανέορτον, μνήμην αὐτοῦ ἐκτελέσαι, τὴν ἐκλάμπουσαν, ὡσπερ φωστὴρ φωτοφόρος, φωτὶ θείας χάριτος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Προέρχεσθαι Χριστός, ἀγαθότητι μέλλει, πρὸς Ῥεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι. Θεῖε Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων, καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον, τὸν μόνον φιλόνητον.

Μετὰ τὴν β΄ Σιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβείας ἐμπρέπας, τοῖς κατορθώμασιν, ὡς ἔρασθεις παιδιόθεν, τὸν ἔραστην τῶν ψυχῶν, κατηυγάσθης τῷ φωτί, τῆς θείας χάριτος. Ὅθεν θαυμάτων ταῖς βολαῖς, ὑπεραστράψας μυστικῶς, τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, διέλυσας θεοφόρε, Σίλβεστρε πάτερ ἱερώτατε.

Δόξα Πατρί. ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, πυρποληθεὶς τὴν ψυχὴν, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, μακάριε Σίλβεστρε· σὺ γὰρ τοῦ Κορυφαίου, ἐν τῷ θρόνῳ καθίσας, τούτου τοὺς θείους τρόπους, ἀληθῶς ἐμιμήσω· διὸ σε ὁ τῶν πάντων Θεός, ἀξίως ἐδόξασε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαίου φωνή, βοῶντος· Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἴδωμεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῶν θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, πάτερ πλουτήσας τὴν ἰσχύν, τὴν παμβέδηλον ὄφρυν, τοῦ παγκακίστου πτερνιστοῦ, εἰς τέλος ἤσχυνας Σίλβεστρε θεοφόρε· Χριστοῦ γὰρ ὀλικῶς, τρωθεὶς τῷ ἔρωτι, αὐτῷ δι’ ἀρετῆς, κατηκολούθησας, καὶ καθαρὸν δι’ ἔργων οὐρανίων, δοχεῖον ὄφθης τοῦ Πνεύματος· διὸ τὸ Χαῖρε, μετ’ εὐφροσύνης, ἐκδοῶμέν σοι Πάτερ.

Δόξα Πατρί. Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Βασιλείας Σίλβεστρε ἀδιαδόχου, ὡς ποιμὴν Βουράνιος, ἐν τοῖς ὑψίστοις μετασχών, μὴ ἐπιλάθη δεόμεθα, τῶν ἐκτελούντων, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Εἰν τοῖς Ῥεῖθροις ἔρχεται, τοῦ Ἰορδάνου, ὁ Δεσπότης σήμερον, τοῦ βαπτισθῆναι δι’ ἡμᾶς, καὶ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, φρίττων καὶ τρέμων, αὐτὸν ὑποδέχεται.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην

καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ζήτηε τῆ ἰγ' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα Πατρί. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. ᾠδὴ πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος, ὑπεραφθόνως ἀναβλύσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδυσαν, Ἱεράρχα μακάριε Σίλβεστρε· ἥτις σήμερον εὐφραινόμενη τῇ δόξῃ σου, τὸν ἕνα ἐν Τριάδι δοξάζει Θεόν, ᾧ πρέσβευε Πάτερ ἀεὶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα· ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου, ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ποίημα Ἰωάννου.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ β'. Ἐν θυτῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάρρους ὁ Χριστός, νάμασι προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι· τὰ ὄρη σκιρτήσατε, ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσασθε, οἱ ῥερυπωμένοι, κάθαρσιν πρὸς θείαν εὐπρεπίσθητε.

Μυσταρχίας θείας μετασχὼν, Σίλβεστρε πανένδοξε, τῆς τοῦ Θεοῦ ἱεραρχίας γέγονας, ποιμὴν ὑπερθαύμαστος, καὶ ὠδήγησας τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον, εἰς τὰς ἀκηράτους, πόας ψυχοτρόφους τε πανόλδιε.

Τῷ ἀδύτῳ φέγγει τοῦ Χριστοῦ, πάτερ ἀστραπτόμενος, καὶ ταῖς αὐτοῦ ἐντολαῖς ἀνγαζόμενος, ἅπασιν ἐξήστραψας, ἀκτινοδόλον θεογνωσίας φέγγος τρανῶς, Σίλβεστρε τῷ ζόφῳ, εἰδωλομανίας τοῖς καθεύδουσι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ἀγνεύοντι νοῖ, δεῦτε μακαρίσωμεν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἣν ἠγάπησε, Λόγος ἐκλεξάμενος, ἣν κατόκησεν ὡς σκηνὴν ἀγίασματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Ἕμνεῖν σε πιστεῖ τὴν χάριν δίδου μάκαρ. Ἰωσήφ».

ᾠδὴ πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Υιοθετήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀσπραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετήλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ Μσάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφέ, θεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγυμνῶς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμῳ τῷ θεῷ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, μάκαρ ἀνεκῆρυξας, θελήσεισι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, νοούμενον καὶ πιστεῖ τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Γὰ τὸν κάτω ταῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκός, φανεῖς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσεν, καὶ ζωὴν ἐβράδευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρῳ με τῆς πίστεως.

Αθύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ ὕδασι βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρθητι, ἀρετῶν προφέρουσα, τὰ βλαστήματα.

Υψούμενος τοῖς πτέρυξι τῆς ἀγάπης, τῆς θείας ταπεινώσεως ὑπερῶα, διέπτῃς ἀταπεινωτόν σου τὴν πίστιν, φέρων ὡς δώρημα, Κυρίῳ τίμιον, στίλβον ὑπὲρ ἡλίον, ἐνδοξε Σίλβεστρε.

Τῶν λόγων ταῖς βολίσι σου σφενδονήσας, τοῖς ῥείθροις τῶν δακρῶν σου κατακλύσας, διώλεσας τὴν σπεῖραν τῶν Ἰουδαίων, εὐχαῖς ποντίζων, αὐτῶν τὴν ματαιότητα, δεικνὺς τὴν ἀλήθειαν, ἐνδοξε Σίλβεστρε.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους, ἐν ὀδύνῃ πέξέλιπεν ἡ ζωὴ μου, κατέδυσαν εἰς χάος πλη-

μελλημάτων· σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερίδης με· προστασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγένησαι, χρῖσμα ἅγιον δεξάμενος· διό σε θεοφόρε, Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Σταυρῶ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σου ἀποδείξεις, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας παμμάκαρ.

Εν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ ἔπταισματα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτουμένων, Σίλβεστρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἀγνή, μετὰ τὴν κύησιν Παναγία διέμεινας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Κοντάκιον Προεόρτιον. ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν ἐθνῶν.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθεῖς, τῶν δογμάτων σου ρεῖθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος· καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἔπλυνας, καὶ τρυφῆς χειμάρροισιν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἄσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ. **Ὁ αὐτός.** Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Συλήσας ἀρετῶν, τῶν ἀσύλητον πλοῦτον, σαρκὸς τὰς ἡδονάς, ὡς ἀσκήσει νεκρώσας, ψήφω τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Κορυφαίου Πέτρου διαδόχου, Σίλβεστρε ἀνεδείχθης, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, θεογνωσίας λόγον τὸν σεπτόν, ἐκήρυξας σοῖς φθόγοις.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον. Ὅμοιον.**

Αὐρατε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὁ ἦς, ἔρχη καὶ ἐν τοῖς ρείθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Επείγεται δι' ἡμᾶς βαπτισθῆναι ὁ λύτρωσιν, ἡμῖν παρεχόμενος· τούτῳ χαρᾷ ὑπαντήσωμεν, πᾶσαν ἡδυπάθειαν, καὶ ψυχικὰς τὰς κηλίδας, καθαιρόμενοι.

Τοῦ Πνεύματος θεοφάντωρ ταῖς αὔραις πνεόμενος, ὄρωμ προσεπέλασας, τῷ γαληνῷ πλοῦτον ἄσυλον, μέγιστον ἐμπόρευμα, τὴν ἐκ δογμάτων σου φέρων, πίστιν Ὅσιε.

Εν τῇ πέτρᾳ τῶν δογμάτων Κυρίου πηξάμενος, τῆς λατρείας οἴκησιν, ἀνεμοφθόροις προσκλύσεις, ταύτην οὐ κατέρραξας, τῶν Ἰουδαίων ἐν λόγοις, μάκαρ Σίλβεστρε.

Θεοτοκίον.

Κεκράξομαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα Πανάμωμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίου δαιμόνων, ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν δεύτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιεράρχης θεόληπτος, χρίων Ἱερέας Θεῷ ἐν Πνεύματι, ἀνεδείχθης πάτερ Σίλβεστρε, καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀπελαύνων πάθη ἀνίατα, ἐθεράπευσας πανόλδιε, ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παράφρονες.

Τῶν αἱρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας ποιμνην ἐποίμανας, εὐσεβείας βρύων ὕδατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως.

Εἵξεχύθη σοῦ χεῖλεσι, χάρις Θεοῦ Πνεύματος· διὰ τοῦτό σε, Ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς παμμάκαρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ καταευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδή ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Οἱ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἦλθεν ἐφάνη, ὕδασι ἐπέστη τοῦ Ἰορδάνου· ψυχῆ μου σπεῦσον, δάκρυσι καθαρθεῖσα, ὑπαντήσαι τούτῳ τὴν φύσιν ἡμῶν, θέλοντι καθᾶραι τῷ θείῳ Βαπτίσματι.

Τὴν τῶν παθῶν διατμήξας ἐν ῥάβδῳ, τῆς ἐγκρατείας, θάλασσαν ἀβρόχως σαφῶς διήλθες, Σίλβεστρε μάκαρ, ἀπεχθοῦς κακονοίας, Ἰουδαίων ὡς ὑποβρύχιον, φέρων τῇ ῥοῇ τῶν δογμάτων σου τάξεις αὐτῶν.

Τὴν τῶν παθῶν ἐκκαθάρας ὑλώδη, ἄκανθαν πάτερ, δάκρυσι ἀπέσβεσας ἀθεΐας, κάμινον χαίρων, ὑποβάς τοῖς κινδύνοις, τῶν καμάτων Σίλβεστρε ἔνδοξε, καὶ θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Ηἑπρὸς Θεὸν μεσιτεία ἢ σκέπη, τῶν δεομένων, τῶν ἁμαρτανόντων ἢ σωτηρία, σῶσόν με σῶσον, ἀπολλύμενον Κόρη· τρικυμία παθῶν χειμάζει με, μή με ὑπερίδης Ἀγνή ὑπεράγαθε.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θεϊαν πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας, διανοίγων πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύξει, τῶν Γραφῶν Ἱεράρχα μακάριε.

Ηἑκαρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται τοῖς ἠδικαιώμασι, τοῦ κοινοῦ Δεσπότη· ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θαυμάτων χάριν, πεπλουτηκῶς νόσους ἰᾶσαι, καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένης καρδίας, νόσον ψυχολέτειρα δεινῆς αἰρέσεως, τοῦ πικρῶς μανέντος, δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, θεοφόρε στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θεία, τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν ἀπειροδύναμον σαρκὶ πτωχεύσαντα· χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμου Πανάμωμε· χαῖρε λύπης λύσις, χαῖρε πιστῶν ἢ σωτηρία, χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδή στ'. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ἐνδυσάμενος, ἔρχεται πρὸς δούλον Χριστὸς αἰτῶν βάπτισμα, τοὺς δουλωθέντας πάθειν, ἐλευθέρους δεικνύων ἐν χάριτι.

Αἰσεβείας κατέκλυσας χεῖμαρῶν, ῥείθρω τῶν ἀδακρύων σου καὶ ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ, ὡσεὶ ἐλαία ἦνθησας, τὸν καρπὸν τῶν δογμάτων σου Σίλβεστρε.

Ιερέων τῇ τάξει κοσμούμενος, τὸν ἱερουργούμενον μάκαρ ἐκήρυξας, ἀδιαίρετον σύνθρονον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι Σίλβεστρε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας τῷ νεύματι, ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἀνέδειξε, Θεογεννήτορ πάναγνε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανε.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Αἰπρόϊτον καὶ φρουρᾶ αἰωνία, συγκλειόμενον αἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν λυμαινόμενον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας μακάριε δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοῦς, τοῦ Σταυροῦ τὴν σφραγιδα ἐνθέμενος.

Ρημάτων σου μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε παμμάκαρ, καὶ διδαχῶν εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε, θαυμάτων τε τὸ διαυγές, καὶ τῶν ἔργων ἢ θεία ἐπίδειξις.

Ιᾶματα καὶ χαρίσματα θεῖα, ἐπομβρίαις ἀναδλύζων πλουσίως, τοῦ παντουργοῦ Ἱεράρχα παμμάκαρ, καὶ Παναγίου ἐκάστοτε Πνεύματος, τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα, τῶν τυράννων κατέβαλες Σίλβεστρε, τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ λειτουργὸς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὠραῖζων στηρίζων καὶ μεγαλύνων, δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστήρ δὲ φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Μηνολόγιον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλδέστρου, Πάπα Ρώμης.

Στίχοι.

Ζωοὶ νεκρὸν δοῦν, αἰσχύνων Ζαμβρῆν Μάγον,
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεῖει Σίλβεστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

Συναξάριον.

Οὗτος χειροτονεῖται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τοῦ Μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς καὶ τὸν μέγαν ἐν βασιλεῦσι Κωνσταντῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν χειραγωγήσας καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν ἀνείλε μὲν ἐπωδῆ Ἑβραῖος, ἀναστήσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονώς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὰ ἔρημα σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, ἀνθήτωσαν ἡκει γάρ, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις, πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναχωνεῦσαι ἡμᾶς, ὕδατι καὶ Πνεύματι, δεινῶς τοὺς συντριβέντας, τοῖς παραπτώμασιν.

Τοῦ Νόμου τὴν σκότῳσιν, χάριτος πάτερ, τῷ φέγγει ἡμαύρωσας, Σίλβεστρε παναοίδιμε· κηρύγματι Ὅσιε, Χριστὸν Θεὸν ἐκφωνῶν, τούτῳ ἀνεκραύγαζες πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Σκιᾶς τὴν ἀλήθειαν, ἀντανεκλάσας, διηύγασας ἅπασιν, θεογνωσίας ἔλλαμψιν, Χριστοῦ τοῦ Θε-

οῦ ἡμῶν, τούτῳ προσάγων λαόν, πίστει ἀνακράζοντα· Ὁ Σωτὴρ, εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χωρίον εὐρύχωρον, τῆς ἀχωρήτου, ὑπάρξασα φύσεως, κατάρας ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος· ὅθεν μακαρίζω σε αἰεὶ, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὡσπερ φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, Πάτερ ἐξήνθησας, καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ισχυραῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν εἶλες, τοὺς ματαιόφρονας, νοσοῦντας ἀπιστίαν, καὶ χαίρων ἐμελῶδεις, παναοίδιμε Σίλβεστρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνάς σου Πάτερ, καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις, μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελωδούντων μνημόνευε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο κλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπερθαύμαστε Κόρη, τῶν πρὸ πάντων αἰώνων, ἐκνοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ο φωτισμὸς καὶ ἰλασμός, ἐπεφάνη τῶν ψυχῶν ἐν Ἰορδάνῃ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ὕδωρ τὸ ζῶν τῆς τρυφῆς, χειμάρθρουν ἡμῖν χαριζόμενος, ὕδασι ἐνθάπτων, ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας.

Ρώμης αἰπόλος γεγονώς, ψυχοτρόφος ἱερός Σίλβεστρε πάτερ, τοῦ πρωτάρχου σου Πέτρου, κατόπιν ἤλασας, βοήσας ὀρθοδόξως ἅγιε· Σὲ ὑπερψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παύλου ταῖς θείαις διδαχαῖς, εὐπειθήσας ὡς αὐτὸς ἄστεως θεῖος, ποιμενάρχης ἐγένου, τίμιος ἄκακος, ὁσιος ἄνθρωπος ἰσάγγελος, κράζων σὺν Ἀγγέλοις· Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λυχνίαν πύλην και πηγὴν, και παράδεισον και ὄρος και νεφέλην, ξένην τράπεζαν θρόνον, τῶν Προφητῶν ὁ χορός, σὲ Κόρη προβλέπων ἐκραύγαζε· Χαῖρε ὦ Παρθένε, αἰεὶ εὐλογημένη.

Κανὼν δεύτερος. Νικηταὶ τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις, νοουμένης ἐμελλεπὲς ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αληθείας Πάτερ, ἀληθῆς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης, ὅθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαῖος ὠφθης, ἱεροῦ συστήματος ἱερομύστα, και τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας δοῶν τὸν θρόνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρεταῖς ἐνθέοις, Πάτερ τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὅλος ὠραιώθης, και ταῖς ἄνω τάξεσι δοῶν συνήφθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήμασί σου θείοις, γενεαὶ ἐπόμεναι αἰ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε τὴν ἀειμακάριστον και μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν πρῶτος. Ῥῥδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ψυχῶν καθαρτήριο, ἐν Ἰορδάνῃ πάρεστιν, Ἰησοῦς ὁ τῆς δόξης, ἄδυτος Ἥλιος, λύων τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, τὴν ζοφεράν, δαιμόνων ἀπάτην, ἐξαιρῶν· φιλέορτοι, τοῦτον πίστει προσκυνήσωμεν.

Ησε, τὰ πρωτόλεια μάκαρ, ὡς χειρῶσάμενον, τῆς ψυχοβλαβοῦς δυσσαχοῦς τε, ἐχθροῦ Σατάν σύστημα Ἑβραίων, τροπῶσας ἠγάγου γάρ, εὐκλεῶς τὴν νίκην Σίλδεστρε.

Αῦλων ταῖς τάξεσιν, Ὁσίων ταῖς χορείαις τε, Ἀθλοφόρων τῆ τάξει, και Ἱερέων σκηναῖς, ἐνθα ἀγαλλίασις πᾶσα, και ἡ χαρά, τῶν ἐορταζόντων, και ἄσκιος ἔλλαμψις, ἔστης χαίρων μάκαρ Σίλδεστρε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἢ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, νεκρωθεῖσαν Παρθένε, τοῖς παραπτώμασι, ζώωσον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ὡς συμπαθῆς, ὡς μόνη προστάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ παναμώμητε.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιέρευσας προθύμως, σεαυτὸν παμμάκαρ, τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει και γέγονας, τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ως θεῖος κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας, αἰρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα στόματα.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τροπῶσάμενος, περιφανῶς Ἱεράρχα, θεόφρον Σίλδεστρε.

Ημνήμη σου τῷ κόσμῳ, πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγῆς ἐξανέτειλεν ἡλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτίᾳ ψυχὴν μου ἀγάθυνον, τὸν ἀγαθὸν ἢ τεκοῦσα, Θεὸν και Κύριον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Στολὴν ὡς θεοῦφαντον, ἀρετῶν τὰς ιδέας, παμμάκαρ ἐνδυσάμενος, δι' ἀσκήσεως πόνων, ἐπί τὸν μέγιστον θρόνον, τοῦ σεπτοῦ Κορυφαίου, ἐκάθισας ὦ Σίλδεστρε, και ἐκεῖθεν τῷ κόσμῳ, ὡς φωταυγῆς, ἡλιος ἀνέτειλας καταυγάζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, φέγγει ὀρθοδοξίας.

Ἐτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ χρίσματι τοῦ Πνεύματος, Ἀρχιερεὺς γενόμενος, ὡς Ἀγγελος τῷ Κυρίῳ, τὰς ἀναιμάκτους θυσίας, προσήνεγκας ὦ Σίλδεστρε, ποιμὴν τῆς Ῥώμης κάλλιστε. Ὅθεν λαμπρῶς τιμῶμέν σε, σήμερον πόθῳ τελοῦντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέξονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς και θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; Πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροθετῆσαι Δέσποτα; Ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Προεόρτια. Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. Προέροχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλλιᾶσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθάραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Στόμασιν ἀγνοῖς, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, Σδεῦτε μυστικῶς, Βηθλεέμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φρικτόν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεός, τοῖς ἀνθρώποις ὁμοιώθη, καὶ ἁμαρτίαν ὄλωσ, μὴ εἰδῶς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνη, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ αὐτός. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Οἶλος ἐκ νεότητος, Χριστοῦ τρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ, ὧτων ἐν γῆ ὧ Σίλβεστρε, διαθέσει κρείττονι, κατεφρόνησας, καὶ δι' ἀσκήσεως, ἀρετῶν τὴν θείαν, ἀνελθὼν συντόνως κλίμακα, ψήφω τοῦ Πνεύματος, ὧφθης Ἱεράρχης θεόσοφος, καὶ τρόπων σου χρηστότητι, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος. Ὁθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις χαρμοσύνως οἱ πιστοί, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τὴν κοσμοχαρμόσυνον.

Λάμπων ἀπαυγάσμασι, τῶν ἐναρέτων σου τρόπων, καθαρῶς τῷ Κτίσαντι, Σίλβεστρε μακάριε, ἱεράτευσας· ταῖς δὲ λαμπρότησι, τῶν σοφῶν σου λόγων, τῶν εἰδώλων τὴν σκαιότητα, ὄντως ἐδίωξας, καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀνέδειξας, τοὺς πρὶν ἀλόγως ἔνδοξε, ἐν νυκτὶ τῆς πλάνης καθεύδοντας. Ὁθεν ὑπὲρ λόγον, ἐδόξασε Χριστὸς σε ὁ Θεός· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Φέρων τὸν οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ζῆλον, ἦνυσας τὸν δρόμον σου, θεαρέστως Σίλβεστρε, ἱερώτατε· καὶ εἰς τὴν ἄφθαρτον, καταπαύσας λῆξιν, τῶν μισθῶν τῶν θείων πόνων σου, πλουσίως Ὅσιε, παρὰ τοῦ Κυρίου ἀπέλαβες, καὶ ζῆς ζωὴν τὴν κρείττονα, νῦν ἐν Παραδείσῳ θεοῦμενος. Ὁθεν μὴ ἐλλείπῃς, ἀπαύστως μνημονεύων τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων ἐν ἄσμασι, τὴν ἁγίαν μνήμην

σου.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει, τῆς πολιτείας σου τὰ θαυμάσια; Ἡ τίς ἐξαριθμήσει, τοὺς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγῶνάς σου, Σίλβεστρε πάτερ ἱερώτατε; Δι' ἀσκητικῶν γὰρ παλαισμάτων, τῶν ἀρετῶν ἀνελθὼν εἰς ἀκρόρειαν, τῇ νεύσει τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Κορυφαίου ἐν τῷ θρόνῳ ἐκάθισας· ἀποστολικοῖς δὲ διαπρέψας προτερήμασι, Εὐαγγελίου τοῖς ζωηροῖς διδάγμασι, τοὺς ἐν ταῖς ἀνοδίαις τῆς δυσσεβείας κλωδῆγησας, διδάξας αὐτοὺς ὀρθοδόξως προσκυνεῖν, τὴν ἐν τρισὶ προσώποις Θεότητα, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι. Διὸ σήμερον οἱ πιστοί, τὴν μνήμην σου πανηγυρίζοντες, εὐλαβῶς ἀναβοῶμέν σοι· Ἰλέωσαι ἡμῖν συμπαθῶς, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, τῇ πρεσβείᾳ σου Πάτερ ὅσιε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ιωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἰάμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἢ γ' καὶ στ' Ῥδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῇ ιγ' Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Γνώσει οὐρανίῳ καταλαμφεῖς, θεῖος Ἱεράρχης, ἀναδέδειξαι ἀληθῶς, καὶ τοῦ Κορυφαίου, ἐκόσμησας τὸν θρόνον, δι' ἔργων σου καὶ λόγων, Σίλβεστρε ὅσιε.

Δίστιχον.

Κυρίλλω ὧ Σίλβεστρε ὑμνήσαντί σε
Χορήγει εὐνοίας σου αἰεὶ τὴν χάριν.